

चवी ५। इति भरतः ॥ चविः ६। इति शब्द-
रत्नावली ॥ तेजोवती ७ कोला ८ नाकुली ९
उषणा १० चयकम् ११ वधिरः १२ गन्ध-
नाकुली १३ वल्ली १४ कोलवल्ली १५ कोलम् १६
कुटिलसप्तकम् १७ तीक्ष्णम् १८ करिकरणा-
वल्ली १९ ककरः २०। (यथा, सुश्रुते उत्तर-
तन्त्रे ३६ अध्याये।

“सारिवाहययथाङ्गचविकारक्तचन्दनैः ॥”)

अस्या गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। लघुत्वम्।
रोचनत्वम्। दीपनत्वम्। जन्तुनाशकसन्धास-
मूलनाशित्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ भेद-
कत्वम्। कफनाशित्वम्। इति राजवल्लभः ॥

चवी, स्त्री, (चवि + “वङादिभ्यश्च” ४।१।४५।
इति ङीष्।) चविका। इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, कथासरित्सागरे। ६।१५१।

“सञ्ज्वमो चवीहस्तः प्रतिज्ञां तां सुदुस्तराम्।
पश्यन् सानुशयः सर्वं स्वभाष्यैः शशंस्तत् ॥”)

चयं, स्त्री, (चयते इति। चय + ग्यत्। ण्यो-
हरादित्वात् रलोपे साधुः।) चविका। इत्यमरः।

२।४।६८। (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४४ अध्याये।
“चयेन्द्रवीजं त्रिफला सर्पिर्मांसरसामुभिः ॥”)

चयकं, स्त्री, (चयमेव। स्वार्थे कन्।) चविका।
इति राजनिर्घण्टः ॥

चयजा, स्त्री, (चयमिव जायते इति। जन +
ङः।) गजपिप्पली। इति राजनिर्घण्टः ॥
(विटतिरस्या गजपिप्पलीशब्दे ज्ञेया ॥)

चयफलं, स्त्री, (चयमिव फलं यस्य।) गज-
पिप्पली। इति राजनिर्घण्टः ॥

चया, स्त्री, (चय + टाप्।) चविका। इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे
४१ अध्याये।

“सर्पिर्मधुर्भां त्रिकटु प्रलिह्या-

चयाविडङ्गोपहितं चयार्णः ॥”)

वचा। इति मेदिनी ॥ कार्पासी। इति राज-
निर्घण्टः ॥

चष, वधे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-
सेट्।) चषति। इति दुर्गादासः ॥

चष, न भवे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-उभं-
सकं-सेट्।) न, चषति चषते। इति दुर्गा-
दासः ॥

चषकः, पुं, स्त्री, (चषति नक्षयति पिबत्यनेनेत्यर्थः।
चष + “कुन् शिल्पिषञ्जयोरपूर्वस्यापि” उणां।
२।३२। इति कुन्।) मद्यपानपात्रम्। तत्-
पर्यायः। गल्बकः २ सरकः ३ अमुतर्षणम् ४।
इति हेमचन्द्रः ॥ ४।१०२४ ॥ * ॥

अथ चषकोद्देशः।

“यत् पानपात्रं भूपानां तज्ज्ञेयं चषकं बुधैः।
कानकं राजतश्चैव स्फाटिकं काचमेव च ॥

वृत्तं खराद्यदिक्कोणं चतुर्णां पृथिवीभुजाम्।
इत्यन्यसम्मतं तेषां निश्चयः पाठसम्मतः ॥

स्वसृष्टिसम्मितं रत्नैश्चतुर्वर्णैः समन्वितम्।
मार्त्तिकं वाय फालं वा सर्वेषामुपयुज्यते ॥

काष्ठजं धातुजं शैलं जाङ्गलादि महीभुजाम्।
यदन्यतोयपानादि पात्रं पृथ्वीभुजां भवेत् ॥”

एवं तत्रापि नियम इति भोजस्य निश्चयः। इति
वृत्तिकल्पतरुः ॥ * ॥ सुरापात्रम्। मधु। मद्य-
प्रभेदः। इति मेदिनी। के, ८६ ॥

चषतिः, पुं, (चष भवे वधे वा + भावे अतिः।)
भक्षणम्। वधः। इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादित्तिः ॥

चषालः, पुं, (चषते वध्यतेऽस्मिन्। चष + “सानसि-
वर्णसीति” उणां। ४।१०७। इति आल
प्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) यूपकटकः। इत्य-
मरः। २।७।१८८ ॥ यज्ञसमाप्तिरूपकं पशु-
वन्दनादर्थं यज्ञभूमौ यत् काष्ठमारोप्यते स यूपः
तस्य शिरसि वलयकातिर्द्धमरुकातिर्द्धा यः
काष्ठविकारः सः। यूपस्थले विहितलोहवलयश्च।
इति केचित्। इति भरतः ॥ मधुस्थानम्। इति
संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥

चह, श्राव्ये। प्रतारण इति यावत्। इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-सकं-सेट्।) चहति।
इति दुर्गादासः ॥

चह, तु क श्राव्ये। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरां-परं-सकं-सेट्।) चहयति खलः। इति
दुर्गादासः ॥

चह, क म श्राव्ये। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट्।) क म, चहयति खलः साधुं
प्रतारयतीत्यर्थः। इति दुर्गादासः ॥

चाकचकं, स्त्री, उज्ज्वलता। चक्चक् इति भाषा।
यथा, न हि लोकसिद्धसामग्रौ प्रातिभासिक-
रजतोतुपादिका किन्तु विलक्षणैव तथा हि।
काचादिदोषदूषितलोचनस्य पुरोवर्तिद्रव्यसंयो-
गादिदमाकारा चाकचकाकारा च काचि-
दन्तःकरणवृत्तिरुदेति। इति वेदान्तपरिभाषा ॥

चाकचिचा, स्त्री, श्वेतवृद्धा। इति रत्नमाला ॥

चाक्रिकः, पुं, (चक्रेण सम्बन्धेन यन्त्रविशेषेण वा
चरतीति। चक्र + “चरति” ४।४।८।
इति ठक्।) बहुभिर्मिलिता यः स्त्रौति सः।
तत्पर्यायः। चाटिकार्थकः २। इत्यमरः।
२।८।१७७ (यथा, याज्ञवल्क्ये। १।१६५।
“पिशुनावृत्तिनोश्चैव तथा चाक्रिकवन्दिनाम्।
एषाममन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा ॥”)
तैलकारः। इति हेमचन्द्रः ॥ शाकटिकः।
इति महाभारते राजधर्मः ॥ गाड्योयान्
इति भाषा ॥

चाचुषं, स्त्री, (चचुषा निर्वृत्तम्। चचुष + “तेन
निर्वृत्तम्” ५।१।७६। इत्यण्।) प्रत्यक्ष-
विशेषः। तत्तु चक्षुरिन्द्रियजन्यज्ञानम्। द्रव्य-
चाचुषं प्रति चक्षुःसंयोगः कारणम्। द्रव्य-
समवेतचाचुषं प्रति चक्षुःसंयुक्तसमवायः। द्रव्य-
समवेतसमवेतचाचुषं प्रति चक्षुःसंयुक्तसमवेत-
समवायः। इति सिद्धान्तसूक्तावली ॥ तथा च।
“द्रव्यग्रहस्तु संयोगात् संयुक्तसमवायतः।
द्रव्येषु समवेतानां तथा तत्समवायतः ॥

तत्रापि समवेतानां शब्दस्य समवायतः।
तद्वृत्तीनां समवेतसमवायेन तु यद्दः ॥”

इति भाषापरिच्छेदे ॥ ५६-६० ॥

(चचुषा गृह्यते इति। चचुष + अण्। चचु-
षाङ्गत्वादि। चचुषां, त्रि ॥)

चाचुषः, पुं, (चचुषः ब्रह्मणो लोचनात् जातः।
चचुष + अण्। एतन्निरुक्तिर्यथा, मार्कण्डेयै।
७६।२।

“अन्यजन्मनि जातोऽसौ चचुषः परमेष्ठिनः।
चाचुषत्वमतस्तस्य जन्मन्यस्मिन्नपि द्विज ॥”)
वृद्धमनुः। अस्मिन्मन्त्रे अजितनामको विष्णो-
रवतारः। मन्त्रद्वय इन्द्रः। आप्यादयो देवाः।
हव्यश्मद्भौरकादयः सप्तर्षयः। पुरुषसुतुन्ना-
दयो मनुष्याः। इति श्रीभागवतम् ॥ (अस्य
अन्यद्विवरणं मन्त्ररश्मिर्द्रष्टव्यम् ॥)

चाङ्गः, पुं, (चीयते इति। चि + ङः। चमङ्गं
यस्य।) चाङ्गेरी। इत्यमरटीकायां राय-
सुकुटः ॥

चाङ्गेरी, स्त्री, (चाङ्गं ईरयतीति। ईर + अण्।
ततो ङीष्।) अम्बलीशिका। इत्यमरः ॥ २।४।१४० ॥
“ग्रहणशौर्विकारज्ञी सान्ना वातकषे हिता।
उष्णा कथायमधुरा चाङ्गेरी चाभिदीपनी ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥)

चाचपुटः, पुं, तालभेदः। यथा,—

“गुरुर्लघुः शुतश्चैव भवेच्चाचपुटभिधे ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

चाचल्यं, स्त्री, (चचलस्य भावः। चचल + अण्।)
चचलता। चापल्यम्। यथा,—

“चाचल्यरहिता लक्ष्मीः पुत्रपौत्रावधिस्थिरा ॥”
इति जगन्मङ्गलाश्लोकवचनम् ॥

चाटः, पुं, (चयते भिद्यते यस्मात्। चट + घञ्।
यद्वा चटति भिनत्ति भिन्नादिकम्। चट + णः।)
चौरः। इति मिताक्षरा ॥ प्रतारकः। यथा,—
“चाटतस्करदुर्वृत्तमहासाहसिकादिभिः।
पीडमानाः प्रजा रक्षेत् कायस्थैश्च विशेषतः ॥
चाटाः प्रतारकाः विश्वास्य ये प्रधनमपहरन्ति।
प्रच्छन्नापहारिणस्तस्कराः दुर्वृत्ता इन्द्रजालिक-
कितवादयः। सही बलं सहसा बलेन कृतं
साहसं महच्च तत् साहसञ्च महासाहसं तेन
वर्तेत इति महासाहसिकाः प्रसह्यापहारिणः।
आदिशब्दान्मौलिककुहकटयः। एतैः पीड-
माना बाध्यमानाः प्रजा रक्षेत्। कायस्था
गणका लेखकाश्च तेः पीडमाना विशेषतो
रक्षेत्। तेषां राजवल्लभतया अतिमायावितया
च दुर्निवारत्वात् ॥” इति मिताक्षरायां आचारा-
ध्यायः ॥

चाटकैः, पुं, (चटकस्य चटकाया वा पुमपत्य-
मिति। “चटकाया रेरक्” ४।१।१२८।
इत्यैरकप्रत्ययः। “चटकस्येति वाच्यम्। लिङ्ग-
विशिष्टपरिभाषया स्त्रिया अपि” इति वार्त्ति-
कम्।) चटकस्य पुमपत्यम्। इत्यमरः ॥ चटार
द्वा इति भाषा ॥